

ЗАКОНУ УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання та реалізації особами, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та їх близькими родичами своїх прав та гарантій

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, (ВВР), 1992 р., № 27 ст. 386 із наступними змінами):

1) Пункт «є» частини 3 статті 26 викласти в такій редакції:

«є) у зв'язку із звільненням з полону **та/або встановленням факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України** (якщо військовослужбовці не висловили бажання продовжувати військову службу);»

2) Підпункт «є» пункту 1 частини 4 статті 26 викласти в такій редакції:

«є) у зв'язку із звільненням з полону **та/або встановленням факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України** (якщо військовослужбовці не висловили бажання продовжувати військову службу та/або проти них не порушено кримінальне провадження, передбачене законами України);»

3) Підпункт «д» пункту 2 частини 4 статті 26 викласти в такій редакції:

«д) у зв'язку із звільненням з полону **та/або встановленням факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України** (якщо військовослужбовці не висловили бажання продовжувати військову службу);»

4) Підпункт «п» пункту 2 частини 5 статті 26 викласти в такій редакції:

«п) у зв'язку із звільненням з полону **та/або встановленням факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України** (якщо військовослужбовці не висловили бажання продовжувати військову службу);»

5) Підпункт «д» пункту 3 частини 5 статті 26 викласти в такій редакції:
«д) у зв'язку із звільненням з полону **та/або встановленням факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України** (якщо військовослужбовці не висловили бажання продовжувати військову службу);»

6) Підпункт «і» пункту 2 частини 6 статті 26 викласти в такій редакції:
«і) у зв'язку із звільненням з полону **та та/або встановленням факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України** (якщо військовослужбовці не висловили бажання продовжувати військову службу);»

7) Підпункт «г» пункту 3 частини 6 статті 26 викласти в такій редакції:
«г) у зв'язку із звільненням з полону **та та/або встановленням факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України** (якщо військовослужбовці не висловили бажання продовжувати військову службу);»

2. У Законі України «Про мобілізаційну підготовку і мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, (ВВР), 1993 р., № 44 ст. 416 із наступними змінами):

1) частину 3 статті 23 доповнити пунктом 4¹ наступного змісту:

«жінки та чоловіки, чії близькі родичі (чоловік, дружина, син, донька, батько, мати або рідний (повнорідний, неповнорідний) брат чи сестра) мають встановлений у визначеному законом порядку факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України до моменту їх повернення на підконтрольну Україні територію.»

3. У Законі України «Про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, (ВВР), 2023 р., № 14 ст. 32) частиною 4 такого змісту:

1) Доповнити статтю 7 частиною 4 такого змісту:

«4. Особам визначеним пунктом 2 частини 1 статті 2 цього Закону, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України до моменту звільнення або протягом здійснення лікування, які відразу після звільнення з полону перебувають на стаціонарному лікуванні в закладах охорони здоров'я понад 30 календарних днів, включаючи час переміщення з одного закладу охорони здоров'я до іншого, у зв'язку із лікуванням захворювань, травм (поранень, каліцтв), набутими/отриманими за час позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, і які потребують тривалого стаціонарного лікування, надається щомісячна грошова допомога в розмірі 50 000 гривень. Виплата здійснюється протягом

перших 3-х місяців безперервного стаціонарного лікування після звільнення.»

У зв'язку з цим частину четверту — п'яту вважати відповідно частиною п'ятою — шостою.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через один місяць з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України протягом одного місяця з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

1) забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

